

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 129/2022
06.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Гордане Комненић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа „Новосадска топлана“ Нови Сад, чији је пуномоћник Синиша Љубичић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1255/21 од 04.10.2021. године, у седници одржаној 06.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1255/21 од 04.10.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1255/21 од 04.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1871/2020 од 10.02.2021. године, ставом првим изреке, тужбени захтев тужиоца је делимично усвојен. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати мање исплаћену припадајућу зараду за период од августа 2017. године закључно са августом 2020. године, појединачно одређене износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиоца за исплату законске затезне камате у преосталом делу, као и преостали део тужбеног захтева преко износа досуђених ставом другим изреке. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 18.344,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на трошкове поступка од пресуђења до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1255/21 од 04.10.2021. године, ставом првим изреке делимично је преиначена првостепена пресуда у делу о трошковима поступка, тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 18.344,00 динара са законском затезном каматом од

извршности пресуде до исплате и одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. У преосталом делу, жалбе парничних странака су одбијене и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Побијана пресуда је у складу са правним ставом израженим у одлукама Врховног касационог суда о императивној примени Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зараде и других сталних примања код корисника јавних средстава ("Службени гласник РС", бр. 116/14, у примени од 01.11.2014. године) и о томе да се минимална цена рада, прописана законом, не може користити као основица на коју ће се применити коефицијент из уговора о раду у ситуацији када је зарада која је тужиоцу обрачунавана и исплаћивана у спорном периоду била виша од тадашње минималне зараде, имајући у виду да је предмет тражене правне заштите накнада штете због обрачуна зараде тужиоцу у периоду важења горе наведеног Закона, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 08.09.2000. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је испод законског цензуса за изјављивање ревизије.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног

дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић